

böbürlenerek) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışanı görmedin mi? Hani İbrahim, 'Benim Rabbim diriltir, öldürür' demiş; o da, 'Ben de diriltir, öldürürüm' demişti. (Bunun üzerine) İbrahim, 'Şüphesiz Allah güneşi doğudan getirir, sen de onu batıdan getir' deyince, kâfir şaşırıp kaldı. Zaten Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (Bakara, 2/258) Yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’de bazı misal ve kıssalarla bizlerin birtakım gerçekleri daha iyi kavrayabilmemizi kolaylaştırır. Bu anlamda peygamberlerin tevhid ve tebliğ mücadelesinden de örnekler verir. Bunlardan biri de Hak peygamber Hz. İbrahim’ün insanları Hakk’a davet esnasında karşılaştığı bir durumdur. Bize düşen Rabbimizin anlattığı bu gerçeklerden yola çıkararak verilmek istenen mesajları iyi kavramaktır. Rabbimiz biz insanları değişik şekillerde imtihan etmektedir. Dünyaya gelen insanlar yokluk ve yoksullukla imtihan edildikleri gibi varlık ve iktidar verilerek de imtihan edilirler. Yüce Allah’ın elçileri ile yaptığı çağrıya karşı direnenler daha çok servet ve kudret sahipleri arasından çıkmıştır. Bunlar ellerindeki imkânların asıl sahibini ve kaynağını unutmuşlardır. Sahip oldukları geçici dünyevi güç, servet ve kudretle böbürlenerek şımarmışlardır. Bu gibiler, ellerindeki güç sayesinde her şeyi yapabileceklerini, her derde çare bulabileceklerini, Allah’a ihtiyaçları bulunmadığını zannederler. Bazıları daha da ileri giderek Allah’ın yaptığı şeyleri kendilerinin yaptıklarını, yapabileceklerini iddia ederler, ilahlık iddiasına kalkışır, güçte kendilerine eşit olmayanları kul ve köle yerine koyup onları sömürürler. Hz. İbrahim zamanında iktidarda olan hükümdar -ki, bazı kaynaklar bunun, Babil şehrini kuran ve kulesini yapan Nemrut olduğunu kaydetmiştir- Allah’ın elçisinin davetini kabul etmediği gibi onunla, Rabbi hakkında da tartışmaya girişmiş, onun sıfatlarının ve gücünün kendisinde de bulunduğunu iddia etmiştir. Yüce Allah, Nemrut’a servet ve iktidar vermeseydi “Allah’ın yaptıklarını yapabildiği” iddiasında bulunamayacaktı. Bu nimet ve imkânlar, Nemrut gibilerinde inkâra ve zulme, Dâvûd ve Süleyman (a.s) gibilerinde ise şükrana ve Allah’ın kullarına hizmet etmeye vesile olmaktadır. Şüphe yok ki Nemrut, insanları öldürme ve diriltme gücüne sahip bulunmadığını bilmektedir. Buna rağmen sözü hakiki manasından saptırıp hak elçisinin davetine karşı çıkmasının gerçek sebebi saltanat tutkusudur. O, bu dini kabul etmesi hâlinde zulme ve sömürüye devam etme imkânını kaybedeceğini bilmektedir. Nemrut, idam mahkûmunu affetmeyi “insanı diriltmek”, suçsuz bir insanı idam ettirmeyi de “diriyi öldürme” saymıştır. Yüce Allah’ın öldürme ve yeni canlıları hayata getirme fiilinin açık şekilde gözle müşahedesini mümkün olmadığı için, Nemrut bunları yaptığını iddia etmek suretiyle Hz. İbrahim’e karşı çıkmış, bunları Allah’ın değil kendisinin yaptığını ileri sürüştür. Aslında rabbin hayat vermesi ve öldürmesinin manası başkadır ve bu manada Nemrut da, başkaları da ne diriltmeye ne de öldürmeye kadirdirler. Hatta ecelleri geldiğinde kendilerini ölümden kurtarmaya da güçleri yetmez. Ancak tartışmada sonuç almanın güçliüğünü gören Hz. İbrahim, herkesin gözleriyle gördüğü bir vâkiadan hareket ederek ikinci bir delil getirmiştir. Güneşin doğudan doğması ve batıda kaybolması açık bir gerçektir. Nemrut’tan önce de bu böyle olduğundan onun, “Bunu ben yapıyorum” demesi de mümkün değildir. Nemrut’un, iddiasında haklı ise yapabileceği şey, güneşin doğuş ve batış yerlerini değiştirmektir. Hz. İbrahim de bunu teklif etmiş, Nemrut söyleyecek söz bulamamış ve iddiasının asılsız olduğu

aynaya yansımıştır (Kur'an Yolu, I, 284, 285). Şuna
bizim kalbimizle inanıyoruz ki, Rabbimiz Allah'tır Hayat veren ve alan,
güneşi, dünyayı, gezegenleri ve yıldızlarının arasında ancak
O'dur. O'ndan başka ilah yoktur. Dr. Bahattin AKBAŞ

[islam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)